

Vztah lásky mezi dítětem a matkou

Rudolf Steiner

Ve vztahu mezi matkou a dítětem může například vzniknout otázka: Existuje mezi námi vztah, který přetrvává i dále? Ano, takový vztah tu je. Je to vztah mnohem vroucnější, mnohem pevnější, než kterýkoli jiný vztah, který lze na Zemi navázat. Mateřská láska má v první řadě tělesný charakter a je jakýmsi přirozeným instinktem. Když dítě doroste, přetváří se tento vztah v morálně etický, duševní a duchovní (mravní). Naučí-li se matka a dítě společně myslet a mít společné pocity, pak přirozený instinkt ustupuje stále více do pozadí, neboť jen poskytl příležitost, aby se mohl navázat krásný svazek, který v sobě obsahuje mateřskou i dětskou lásku v nejkrásnějším smyslu.

To, co se zde vyvíjí jako vzájemné porozumění a vroucí láska, má své pokračování až do oblasti duchovních světů, i když tím, že jedna strana zemře dříve než druhá, je pozůstalý na jistou dobu od zemřelého zdánlivě oddělen. Po této době je svazek, který byl zde navázán, právě tak živý a vroucí. Obě bytosti jsou opět spolu, pouze fyzické, čistě přirozené instinkty jsou odvrhnuté. To, co se zde na Zemi spřádá jako duševní cit, jako duševní myšlenka od jedné bytosti ke druhé, není nahoře nijak omežováno překážkami, které se vyskytují zde na Zemi. Ba, co více - v devachanu dokonce nabývá jejich vztah určité vzezření a určitou strukturu vztahů, kterou měl zde na Zemi.

Rudolf Steiner: Soužití lidí mezi smrtí a novým zrozením, z 5. přednášky Zrození, z přednáškového cyklu Rosenkruciánská theosofie, GA 99, od 22. května do 6. června 1917, Mnichov.